

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,92
Dada anterior: 0,92
La xifra de contagiats nous per cada positiu no ha de superar l'1

Nous contagiats
1.252
Dada anterior: 1.617
L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
465
Dada anterior: 471
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA ARRENCA LA 13a LEGISLATURA

ERC, Junts i la CUP es blinden al Parlament

FET Borràs aconsegueix la presidència i es compromet a "recuperar la dignitat de la institució" **MÉS** Les tres forces independentistes ocupen cinc dels set càrrecs a la mesa **NOU** La CUP obté una secretaria però el comuns en queden fora

Emma Ansola
BARCELONA

ERC i Junts estan condemnats a entendre's i ahir la constitució de la mesa del Parlament va ser una bona prova de com els partits s'han vist obligats, com a primer pas, a traslladar, com a mínim, la suma aritmètica de les urnes a l'òrgan de govern del Parlament. Ho van fer mostrant de manera visible que les discrepàncies d'estratègia entre ERC i Junts continuen vives i visibles després d'escoltar el discurs de Laura Borràs ja com a presidenta del Parlament exhortant "a recuperar la dignitat de la cambra catalana" i "a continuar la tasca que va deixar l'expresidenta Carme Forcadell". ERC, per la seva banda, li va replicar, ja des de la sala de premsa, "que la dignitat mai ha marxat d'aquest Parlament".

Sentir-se hereva directa de Forcadell i bandejar la feina del seu successor, Roger Torrent, no va agradar gaire als republicans en una jornada que va començar a quarts de deu del matí amb una emotiva abraçada a les portes de la cambra entre l'expresidenta Carme Forcadell, aprofitant el tercer grau

concedit a la presó, i l'exconsellera i ara diputada Meritxell Serret, acabada d'arribar a Catalunya després de tres anys d'exili a Brussel·les. La sessió va acabar amb un fet inèdit, la CUP passa a ocupar per primer cop un lloc a la mesa del Parlament, i un fet inesperat, els comuns queden fora d'aquest mateix òrgan.

A les deu del matí, 132 dels 135 diputats de la cambra es van haver de dirigir a l'auditori de la plan-

Per primer cop tres dones ostenten el major pes institucional

ta baixa de la cambra, on a causa de la pandèmia s'havia traslladat la sessió plenària. No hi eren presents el diputat de la CUP Pau Juvillà, en confinament per haver estat en contacte amb un positiu de la Covid-19, i els diputats de Junts Teresa Pifarré, de baixa per malaltia, i Lluís Maria Puig. Els dos primers, però, van poder delegar el vot en el portaveu del grup, mentre que el PSC i Vox van impedir que ho fes l'exconseller Puig,

exiliat a Brussel·les. En aquest cas, els anticapitalistes van posar en marxa la maquinària antirepressiva i van oferir un dels seus nous vots a la formació de Junts com a fórmula. En la resta de votacions, però, es van abstenir, la qual cosa va comportar que Borràs necessités una segona volta per erigir-se en nova presidenta del Parlament, malgrat la folgada majoria que ERC, Junts i la CUP van aconseguir el 14-F. Així, finalment en va tenir prou amb 64 vots, els que van sumar Junts, ERC i el vot cedit per la CUP. En aquesta votació, Borràs es va disputar el càrrec amb la socialista Eva Granados, que va rebre els vots de Ciutadans, els comuns i el PP.

Els comuns, en l'oposició

La vicepresidència primera va anar a parar a mans d'ERC, concretament de la diputada Anna Caula, que va rebre més vots que la presidenta Borràs. Aquest cop i amb Granados altre cop en la disputa per la vicepresidència, la socialista, amb 50 vots, va obtenir la segona vicepresidència. D'aquesta manera va quedar configurada per primera vegada una mesa en què els principals

càrrecs estan ocupats per dones.

La tercera i última votació va portar la sorpresa a l'auditori quan es va fer oficial que els comuns queden fora de la mesa per un desacord amb ERC, que finalment va decidir no cedir-los cap vot per tenir un representant a la taula. Segons els republicans, van intentar negociar fins a poques hores abans la incorporació dels d'Albiach a la mesa sense que en cap cas aquests s'avinguessin

La presidenta avança que el Parlament tindrà un "paper clau"

a cedir en algun gest dels que reclamaven els republicans. Finalment, la portaveu republicana va lamentar que els comuns "no deixin de ser la cresta del PSC". Per la seva banda, la presidenta dels comuns, Jéssica Albiach, ja des del faristol de la sala de premsa va recriminar a ERC que els hagi deixat en l'oposició i hagi optat per anar del bracet amb la dreta que, segons repeteixen, representa Junts. Al final de les tres votacions, la

Pau Juvillà
(CUP)
Secretari 3r
Vacant per confinament per contacte amb coronavirus

Ferran Pedret
(PSC)
Secretari 1r

Anna Caula
(ERC)
Vicepresidenta 1a

mesa del Parlament va quedar completada amb Ferran Pedret (PSC), secretari primer; Jaume Alonso-Cuevillas (Junts), secretari segon; Pau Juvillà, secretari tercer, i finalment Ruben Wagensberg com a secretari quart.

Després de sumes i restes, la mesa va quedar configurada amb la ferma majoria independentista que van oferir les eleccions del 14-F però amb la convicció, també ferma, que encara queda molta feina a fer perquè aquesta majoria tingui una traducció en el govern de la Generalitat més enllà d'una mera suma aritmètica que han exhibit els partits per la falta encara d'un acord pel que fa al contingut del full de ruta i al rumb de la legislatura.

Discurs amb pes polític

En aquests llimbs en què encara sembla trobar-se la legislatura, va ser precisament la presidenta del Parlament, Laura Borràs, qui ahir mateix ja va voler marcar les línies mestres que seguirà des del seu càrrec en la segona institució més important de Catalunya. Ho va fer a través d'un discurs amb una forta càrrega política en què va erigir el Parlament

en "la casa de la paraula" i va avisar que com la seva antecessora Forcadell tampoc admetrà la censura prèvia en els debats parlamentaris.

Amesura que avançava la intervenció, Borràs es mostrava cada cop més contundent contra el que havia estat el paper del seu successor al capdavant de la cambra, a qui va decidir ni mencionar. Recordem que l'anterior legislatura va estar fortament marcada per les desavinences entre el president, Torrent (ERC), i el vicepresident, Josep Costa (Junts), que aquesta setmana va decidir renunciar a l'escó que li tocava arran de la renúncia de Carles Puigdemont.

Borràs va recordar els orígens històrics de la institució i va indicar que el Parlament "és la màxima expressió de la tossuda voluntat de ser i de persistir d'un poble que no es vol submís de ningú i que no necessita ni accepta tutel·les de cap mena per decidir lliurement com ha de regir el seu destí col·lectiu". Tota una declaració d'intencions que, com a mínim, va deixar clar el segell amb què vol imprimir aquesta legislatura al Parlament. En aquest sentit,

L'APUNT La ben plantada

Jordi Panyella

Aquest país és un constant patir perquè és un recomençar constant. Un no acabar d'arribar mai a port. Ja ho va dir el jugador més ben plantat, en el terreny de joc, que ha donat el futbol català, caure i aixecar-se i si pot ser, ben d'hora. Caminar, arribar, recomençar, que cantava Lluís Llach. El noucentisme ja va significar un d'aquests recomençars que ha viscut Catalunya. El

mestre Pompeu Fabra, amb la llengua; el príncep dels poetes, Josep Carner, amb les paraules, i Enric Prat de la Riba, amb la política. Ah, i també Eugeni d'Ors, amb la seva ben plantada de novel·la, ideal de tantes coses. Des d'ahir toca un nou recomençar i caldrà estar molt ben plantada, Laura Borràs, per no tornar a caure i no haver de recomençar encara una altra vegada.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Laura Borràs
(JxCat)
Presidenta

Eva Granados
(PSC)
Vicepresidenta 2a

Jaume Alonso-Cuevilas
(JxCat)
Secretari 2n

Ruben Wagensberg
(ERC)
Secretari 4t

Borràs ja va avançar que el diputat Lluís Maria Puig recuperarà el seu dret a vot —cal recordar, però, que la resta de sessions plenàries tornaran a la via telemàtica per a la majoria de diputats a causa de les mesures sanitàries que imposa la pandèmia—, i també va indicar que aquest Parlament elaborarà lleis.

Parlament “fort i lliure”

“La garantia del progrés econòmic i social d’una societat és directament proporcional a la seva capacitat legislativa, perquè les lleis que tindrem encomanades de fer són les eines amb què garantim, prote-

per clau en el desplegament del futur polític del país”. Per aquest motiu, hi va afegir que la legislatura “ha de marcar un punt d’inflexió en l’avenç cap a la independència de Catalunya”, va remarcar.

Caldrà veure a partir d’ara com les paraules de Borràs es traslladen en fets tenint en compte encara les desavinences en el full de ruta entre Junts i ERC. Els republicans rebutgen la confrontació que ha anunciat en els seus discursos Junts. La CUP, per la seva banda, ahir ja va advertir que els seus vots “no seran mai un xec en blanc”, va indicar Dolors Sabater. Els anticapitalis-

va lamentar “l’anomalia democràtica” que pateix el país i va apostar per “combatre l’extrema dreta”, que vol “abusar de les regles democràtiques” per “destruir” la democràcia i les institucions. És en aquest punt on les forces parlamentàries estan més unides. “El que no té cabuda en una democràcia ni en un Parlament són la xenofòbia i el racisme, el masclisme i qualsevol mena d’opressió personal o nacional”, va indicar també la presidenta. No en va, en aquesta legislatura s’estrena la formació de la ultradreta Vox, que ha aconseguit representació amb 11 diputats. “Seré to-

Les frases

“Ha estat un discurs decebedor, el conflicte polític amb Catalunya esdevindrà crònic”

Salvador Illa
PRESIDENT DEL PSC

“Catalunya ofereix la seva llengua, el món s’enriqueix afegint-hi maneres de fer i ser”

Ernest Maragall
PRESIDENT DE LA MESA D’EDAT

“La dignitat de la institució no ha marxat mai, fa anys que la defensem”

Marta Vilalta
PORTAVEU D’ERC

“Ens han volgut en l’oposició. La via àmplia d’ERC al final era la via Borràs”

Jéssica Albiach
PRESIDENTA DELS COMUNS

“Espero que Sánchez prengui nota del discurs d’avui i es repensi els indults”

Carlos Carrizosa
PRESIDENT DE CIUTADANS

“Borràs no podia accedir a un càrrec com la presidència, per falta d’exemplaritat”

Alejandro Fernández
DIPUTAT DEL PP

Laura Borràs, després de ser proclamada presidenta del Parlament

gim i anticipem el nostre futur”, va assenyalar.

Borràs va posar èmfasi en el paper del Parlament com la casa de la sobirania del poble de Catalunya i va assegurar que com a presidenta farà “que aquesta sobirania sigui respectada i defensada contra qualsevol ingerència exterior”. La presidenta va recordar “la guerra bruta i antidemocràtica de l’Estat espanyol contra Catalunya”, que continuarà tenint el Parlament com “un dels seus principals objectius”, hi va afegir. Borràs es va mostrar plenament “conscient de l’enorme responsabilitat” que suposa presidir aquesta cambra en aquestes circumstàncies. “No busco el confort”, va assegurar.

Contràriament a això, Borràs va anunciar que la cambra “ha de tenir un pa-

tes, però, quedarien al marge d’una entrada en el govern.

A més a més, i en un horitzó encara no gaire proper, totes tres formacions hauran d’afrontar la decisió dels tribunals de justícia sobre la situació de l’ara presidenta del Parlament, que està sent investigada per una suposada malversació de fons públics. Una situació que incomoda els anticapitalistes, per la qual cosa no es preveu que la mesa sigui un camí de roses per als seus membres.

Unitat contra Vox

La sessió va ser inaugurada per la mesa d’edat, presidida per Ernest Maragall, que va fer una crida a recuperar la normalitat democràtica i a prendre les “regnes del país” per afrontar amb “urgència” els reptes socials. Maragall

lerant amb la diversitat i la discrepància, però seré també implacable contra el masclisme i la xenofòbia”, els va etzibar Borràs en un objectiu que és compartit per la majoria de la cambra.

El discurs de la nova presidenta del Parlament no va agradar gens als grups de l’oposició. El president del grup del PSC, Salvador Illa, el va qualificar de “decebedor” i va avisar que “cal respectar l’estat de dret”. Albiach, dels comuns, va criticar que ERC i la CUP hagin donat suport a la candidatura de Borràs al Parlament “més d’esquerres des de 1980” i va indicar, sense tancar la porta a un acord d’investidura, que continuaran treballant des de l’oposició com una “alternativa d’esquerres” a les majories actuals. ■

POLÍTICA **ARRENCA LA 13a LEGISLATURA**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Meritxell Serret i Carme Forcadell abraçant-se ahir abans d'entrar al Parlament. Al costat, Alba Vergés parlant amb Salvador Illa i Dolores Sabater amb la samarreta de Xàtiva ■ ACN / J. RAMOS

Seguim allà on érem

ESCENOGRAFIA • Els gestos simbòlics van presidir un ple de constitució del Parlament de format excepcional arran de la pandèmia **RELAT** • Certs discursos o actituds constaten que, malgrat els canvis aparents, la política catalana no mostra signes d'evolució **IMATGE** • Serret va ser la protagonista secundària del dia gràcies, sobretot, a l'emotiva abraçada amb Forcadell

Francesc Espiga
BARCELONA

Si ens entretenim primer en les formes, el d'ahir va ser un ple de constitució del Parlament absolutament inaudit. Per començar perquè no es va oficialitzar en la seva estança més al·legòrica, l'hemicicle, ja que aquesta no complia els requisits de distància de seguretat i ventilació que demana la pandèmia. Per això, l'acte es va haver de fer un indret més espaiós, i desangelat, com l'auditori, sense periodistes ni convidats, i amb el personal de la cambra entregat en cos i ànima a perseguir tots aquells que incomplissin les limitacions, que no van ser pocs. La situació és la que és i, si no, que ho preguntin a un dels flamants nous membres de la mesa, el cupaire Pau Juvillà, ahir absent forçosament per haver estat contacte estret d'un positiu per Covid.

En una jornada tan assenyalada, en què el focus mediàtic és especialment insistent, polítics i partits van voler jugar la carta del gest simbòlic. I, en això, una de les figures sobre-

sortints va ser la de Meritxell Serret, que després del seu retorn de l'exili va ser rebuda amb una ovació a la porta del Parlament per tots els electes independentistes. Va ser allà on es va trobar amb Carme Forcadell, amb qui es va fondre en una abraçada que es va convertir en una de les instantànies de la jornada.

Als electes de Vox, se'ls va veure perduts, fora de lloc, mentre Cs continua fent de Cs tot i perdre 30 diputats

Per acabar de compondre el quadre, tampoc devia ser cap casualitat que l'exconsellera fos assegurada just al costat de Pere Aragonès, el que hauria de ser —així, en condicional— el futur president de la Generalitat. També hi devia haver alguna mena de segona intenció en el fet que Dolores Sabater triés per a la jornada una samarreta amb la frase *Xàtiva renaix de les cendres*, justament la mateixa que un tal David Fernández va lluir en la seva primera inter-

venció a la cambra el 2012 i que, amb el temps, ha esdevingut una icona del sobiranisme. En temps de la Covid, la mascareta també pot ser un missatge en si mateixa. Potser per això, o no, Salvador Illa en va triar una de color *vermell PSC*, o Laura Borràs una amb una estrofa d'un poema de Joan Margarit. Els diputats de Vox, per contra, en lluien una a joc amb la bandera espanyola. Malgrat que va venir Santiago Abascal en persona, però sense cavall, a donar-los suport en una manifestació a l'entrada del parc de la Ciutadella, on va volar alguna garrotada amb un espontani que el va increpar, als electes de la formació d'ultradreta ahir se'ls va veure totalment descol·locats. Deambulaven, i la cara que feien molts era la de no entendre absolutament res de la pel·lícula a la qual estaven assistint. Ara bé, només calia parar l'orella per adonar-se que, quan tinguin agafada la mida al Parlament, no passaran inadvertits. De fet, no exagerem si vaticinem que el més ardent dels oradors de Ciutadans o el PP que s'hagi pogut veure fins ara a

Límit de convidats

Arran de les restriccions per la Covid, únicament van assistir a la sessió 30 convidats que la van seguir per televisió des de dues sales. Entre ells hi havia l'expresident Quim Torra, les expresident del Parlament Carme Forcadell i Núria de Gispert, l'expresident Ernest Benach, així com els consellers en funcions que no són diputats, Àngels Ponsa, Josep Bargalló, Miquel Sàmper i Bernat Solé.

la cambra pot arribar a semblar un escolanet al costat seu.

Malgrat que el moment de convulsió generalitzat, o el resultat mateix de les eleccions, podria induir a barrinar que la política catalana camina cap a un nou cicle, el que vam poder veure o sentir ahir indica que, malgrat tot, seguim allà on érem. D'entrada, perquè tothom sembla tenir assumit, i naturalitzat, que vindran més escameses judicials contra la mesa, i això mentre entre passadissos vam sentir que ERC i JxCat segueixen a matadegolla i desencallar la investidura reclamarà un esforç ingent. De la mateixa manera, el Parlament continua ensopegant amb el debat que s'arrossega des de la passada legislatura sobre el vot delegat de diputats que són a l'exili. Ahir va ser a l'exconseller Lluís Puig, a qui li va tocar el rebre. Per no canviar, no canvia ni Ciutadans, ja que, tot i haver perdut 30 diputats de 36, el seu candidat Carlos Carrizosa continua fent el que ha fet sempre, entorpir els debats des del primer minut amb qüestions reglamentàries. ■

POLÍTICA **ARRENCA LA 13a LEGISLATURA**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**DISCURS DE LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT, LAURA BORRÀS****“Que la llibertat arribi fins allà on els ciutadans vulguin decidir”**

Molt Honorables Presidents de la Generalitat de Catalunya presidents Torra i Puigdemont, que no són en aquesta sala però ens estan sentint; Molt Honorables Presidents del Parlament que també són aquí presents; Honorables membres del govern, vicepresident i consellers; membres de la Mesa represaliats que també són aquí com el vicepresident del Parlament Pep Costa i Lluís Guinó, membres de la cambra, il·lustres diputats: El meu primer gest després d'haver comptat amb la vostra confiança per ser la màxima autoritat de la cambra que representa la sobirania del poble de Catalunya voldria que fos un minut de silenci per totes les víctimes d'aquesta pandèmia que estem patint, en reconeixement per les seves pèrdues, i també en homenatge als homes i dones d'aquest país que han fet possible que estiguem superant una situació tan greu.

No som dins de l'hemicicle, una mostra prou contundent de la insòlita situació en què es produeix la sessió de constitució d'aquesta cambra i l'inici de la nova legislatura. Una excepcionalitat que té un doble vessant. El primer, d'excepcionalitat sanitària, per la situació de pandèmia que viu el país i que, entre moltes altres conseqüències, ha impedit que la sessió d'avui es pugui celebrar en les circumstàncies i en l'escenari habituals. I el segon vessant, d'excepcionalitat democràtica, perquè no volem ni podem oblidar que la convocatòria de les eleccions que ens han portat a ser avui aquí va venir propiciada per l'arbitrària inhabilitació del Molt Honorable President Quim Torra, que justament avui fa un any va confinar perimetralment la conca d'Òdena i Igualada i va mostrar el seu lideratge en la lluita contra la Covid-19.

Permeteu-me, però, que comenci agraint l'immens honor que avui se m'atorga. Se'm fa confiança per presidir la cambra que encarna la voluntat sobirana del poble de Catalunya. Una cambra, vull recordar-ho, que és hereva del primer Parlament republicà, de 1932, que es va haver de dissoldre un primer d'octubre de 1938 davant de l'embat del feixis-

Laura Borràs a la mesa que presideix el saló de plens del Parlament ■ EFE

me. Com aquell ho era d'una llarga tradició parlamentària, la de les Corts Catalanes, que durant gairebé cinc-cents anys van ser pioneres del parlamentarisme europeu i que van quedar abolides, novament, per l'autoritarisme borbònic. El Parlament de Catalunya és la màxima expressió de la tossuda voluntat de ser i de persistir d'un poble que no es vol submís de ningú i que no necessita ni accepta tuteles de cap mena per decidir lliurement com ha de regir el seu destí col·lectiu. Els intents de laminar-lo, de controlar-lo i, fins i tot, d'abolir-lo no són, lamentablement, una realitat pretèrita. La legislatura que acabem de finalitzar va néixer d'un d'aquests intents: la il·legítima aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola, que va suposar el cessament del nostre Govern i la dissolució d'aquesta cambra. Vull recordar, perquè no ho podem ni ho volem d'oblidar mai, que el nostre president legítim, el Molt Honorable Carles Puigdemont, en el dia d'avui pot circular lliurement per tots i cadascun dels països de la Unió Europea, però no pot posar els peus en aquesta democràcia consolidada i modèlica que representa que és l'Estat espanyol; que la Molt Honorable Sra. Carme Forcadell, a qui tinc el goig i l'honor de succeir en el càrrec, porta

1.086 dies privada de llibertat, complint una pena que ha estat reiteradament condemnada per nombrosos organismes internacionals neutrals i que hauria de fer enrogir qualsevol demòcrata; que els Honorables consellers legítims Dolors Bassa, Raül Romeva, Jordi Turull i Josep Rull n'hi porten 1.118; l'Honorable conseller Joaquim Forn i el vicepresident Oriol Junqueras, 1.227; i els senyors Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, 1.244 dies; que l'Honorable consellera Clara Ponsatí, l'Hono-

Vull continuar la feina on Forcadell la va deixar. Cap tribunal ni presó ens farà renunciar a les idees

rable conseller Toni Comín, l'Honorable conseller —i, des d'avui, il·lustre diputat— Sr. Lluís Puig (que recuperarà aviat el seu dret de vot) han de romandre encara avui exiliats a més de mil quilòmetres de casa seva per poder fer valer la seva causa, que és una causa justa, com entén qualsevol seu de justícia europea excepte l'espanyola, que no és seu de justícia, sinó seu de venjança. I permeteu-me que saludí de manera especial la il·lustrada diputada Meritxell Serret, que ahir mateix va

poder tornar a casa seva, com avui torna a aquesta casa de tots, després de gairebé tres anys i mig.

Tant de bo el seu sigui el primer de tots els retrobaments que han de venir, i que no voldriem haver de diferir ni un dia més. Faig un esment especial a la presidenta Forcadell, condemnada per permetre el debat en aquesta casa de la paraula, que és el que és un Parlament. La tasca que va fer com a presidenta del Parlament mereix tot el meu respecte i admiració. De fet, el meu objectiu és continuar la feina allà on ella la va deixar, perquè cap tribunal ni cap presó ens farà renunciar a les seves idees, a les nostres idees. Que la presidenta Carme Forcadell, que tan dignament va dirigir aquesta cambra, estigui avui complint pena de presó per haver permès que aquest Parlament pogués debatre qüestions tan essencials com els anhels nacionals del nostre país és una anomalia democràtica que no ens cansarem de denunciar.

“L'essència de la democràcia és que la paraula, al Parlament, ha de ser lliure. Al Parlament s'ha de poder parlar absolutament de tot”. Aquestes paraules que Carme Forcadell va pronunciar davant del tribunal que l'acabaria condemnant a onze anys i mig

d'empresonament per un suposat delictes de sedició il·lustren l'esperit amb què els exhorto a encarar aquesta nova legislatura: treballar per recuperar la dignitat d'aquesta cambra, per concedir-li la rellevància política que li pertoca com a seu de la sobirania del poble i protegir-la perquè sigui una institució sobirana. Sense separació de poders no hi ha democràcia i és el nostre deure mantenir la inviolabilitat del Parlament, la seva independència, no permetent ingerències dels altres poders, ni de l'executiu, ni del judicial.

Quedi dit com a declaració d'intencions d'un Parlament que hem de voler fort, independent i lliure. Perquè sense un Parlament sobirà cap anhel de llibertat de la ciutadania serà respectat. Com ho formulava el President Macià: convertim-lo en “l'instrument polític de la seva llibertat col·lectiva”.

Aquest és el meu propòsit i el meu compromís: que aquesta casa, que és la casa de la sobirania del poble de Catalunya, preservi els drets de tots els diputats, que és la manera de preservar els drets dels seus electors, i s'oposi a la retallada de llibertats dels seus membres i, per extensió, de tota la ciutadania a què representem. Com a presidenta, faré que aquesta sobirania sigui respectada i defensada contra qualsevol ingerència exterior.

He acceptat sotmetre'm a la votació per presidir aquesta cambra amb plena consciència no només de l'alta dignitat que implica sinó, sobretot, de l'enorme responsabilitat que suposa presidir i representar una cambra que ha estat, és i probablement continuarà essent un dels principals objectius de la guerra bruta i antidemocràtica de l'Estat espanyol contra Catalunya.

És de tothom sabut que vaig concórrer a les darreres eleccions no pas amb l'objectiu de presidir el Parlament, sinó el Govern de la Generalitat. Però el poble de Catalunya, que és l'únic a qui es deu qualsevol càrrec públic, de la mateixa manera que ha concedit per primera vegada una majoria en vots i en escons netament independentistes a aquesta cambra,

Segueix a la pàgina següent

DISCURS DE LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT, LAURA BORRÀS

ve de la pàgina anterior

també ha concedit la prelació a un grup que no és el meu. Entrar novament a formar part del Govern del meu país, com ja vaig fer, hauria estat, no cal dir-ho, un honor immens. Potser, fins i tot, personalment, una opció més confortable. Però no vaig abandonar la meua vida acadèmica i la dedicació a les lletres i vaig decidir fer el pas de presentar-me a unes eleccions a aquest Parlament buscant, precisament, el confort. Va ser el context excepcional de l'aplicació de l'article 155 i la convicció que tenia el deure cívic i moral de posar-me a disposició del meu país per contribuir a posar fi a la repressió i completar el camí cap a l'alliberament nacional. Ha estat aquesta convicció la que ha guiat tots i cadascun dels passos que he fet des d'aleshores. Si avui tinc l'honor de poder-me adreçar a aquesta cambra és, novament, perquè durant les darreres setmanes he procurat fer una lectura honesta i rigorosa dels resultats dels comicis i he arribat a la conclusió que, ara més que mai, aquesta cambra ha de tenir un paper clau en el desplegament del futur polític del nostre país. I tant la majoria de la mesa com, especialment, la seva presidència estem cridats a fer nostre un compromís insubornable amb el missatge que el poble de Catalunya ens ha volgut adreçar.

La legislatura que avui ençeta ha de marcar un punt d'inflexió en l'avenç cap a la independència de Catalunya. Perquè així ho han volgut i decidit més de la meitat dels ciutadans. Tanmateix, sabem perfectament que allò que l'Estat espanyol no aconsegueix guanyar a les urnes intenta guanyar-ho als tribunals. La judicialització de la política, que Espanya ha convertit en la seva única resposta des de fa deu anys, és la demostració més gran d'impostència política.

Si no hi ha diàleg, no hi pot haver política. I l'Estat espanyol no només ha renunciat a dialogar: està disposat a decidir sobre què i sobre què no poden dialogar els altres. Especialment, està disposat a decidir sobre què i sobre què no es pot dialogar en aquesta cambra, qui ho pot fer i qui no. De quina manera i de quina no. Vull deixar ben clar des d'aquest primer moment que, mentre sigui presidenta d'aquesta cambra, això no passarà. Els diputats del Parlament de Catalunya no tindran altres limitacions que aquelles que imposen els principis democràtics.

El que no té cabuda en una democràcia ni en un Parlament són la xenofòbia i el racisme, el mas-

clisme i qualsevol mena d'opressió personal o nacional. Malauradament, cap societat occidental està vacunada contra aquestes xacres, però Catalunya ha estat sempre un exemple de llibertat i aquesta Mesa vetllarà perquè així continuï sent. Com a presidenta, seré tolerant amb la diversitat i la discrepància, però seré també implacable contra el masclisme i la xenofòbia. Les dones i espero que tots els diputats d'aquest Parlament serem un mur contra el masclisme, un mur en defensa de la democràcia.

Voldria remarcar que, per primera vegada, la presidenta i les dues vicepresidències són dones. 65 dels 135 electes són diputades, un percentatge que creix en més de 4 punts respecte de la legislatura anterior. Continuarem des del Parlament desenvolupant el pla d'igualtat a través d'un pla d'acció que aconsegueixi erradicar les discriminacions de gènere i assolir la igualtat efectiva, combatent, també, el feixisme polític que vol retallar els drets de les dones. Mai no hi ha hagut tantes dones a l'hemicicle, un reflex tardà del que està passant, socialment, i del que encara ha de passar més. Que mai n'hi hagi hagut tantes, de dones, és el reflex que durant massa temps n'hi ha hagut massa poques.

Aquesta legislatura ha de ser, igualment, la de la represa de la nostra vida cívica, cultural, comercial, professional amb plenitud després de la pandèmia. I per assolir aquesta plenitud i pal·liar els efectes devastadors que aquesta crisi sanitària ha tingut en tots els àmbits, serà crucial no només l'orientació i voluntat política del Govern, sinó també l'impuls legislatiu d'aquesta cambra. La garantia del progrés econòmic i social d'una societat és directament proporcional a la seva capacitat legislativa, perquè les lleis que tindrem encomanades de fer, companys diputats, són les eines amb les quals garantim, protegim i anticipem el nostre futur.

Som al 2021 però no tenim un Parlament del segle XXI que serveixi per protegir, millorar i actualitzar els drets polítics. Treballaré perquè sigui un Parlament capdavanter, tan útil, digital i avançat com sigui possible. Avui fa 32 anys que Tim Berners-Lee va redactar el primer esborrany que va definir conceptes tan importants com la web o el concepte d'hipertext: una proposta que havia de marcar les bases de la xarxa global de coneixement col·lectiu. En aquest sentit, aprofito l'avinentsa perquè hem de fer des del Parlament també una aposta decidida per la modernització d'aquesta institució i dels seus procedi-

Aplaudiments a Borràs després de l'elecció ■ EFE

ments. En el tram final de la legislatura anterior la pandèmia ens ha demostrat l'absurditat de les limitacions tecnològiques que van pervertir la seva arrencada, perquè es dona la paradoxa que avui constatem que els debats i les gestions telemàtiques no només són possibles, sinó que actualment són imprescindibles.

No tinc cap dubte que tots i cadascun de nosaltres treballarem des d'avui mateix per fer possible la recuperació econòmica i social del país. Que ho farem des de la consciència que totes les crisis, també aquesta, colpe-

No permetré ingerències del poder executiu i judicial, i defensaré el compliment del mandat electoral del 14-F

gen amb una duresa especial els sectors més vulnerables de la nostra societat. I precisament per això l'impuls legislatiu d'aquesta cambra ha de tenir com a principal preocupació la protecció dels qui no tenen sinó les institucions públiques per protegir-los.

Treballaré per fer que aquest Parlament sigui exemplar i transparent, auster i íntegre. Si totes les institucions públiques al servei de la ciutadania han de ser exemplars, el Parlament ho ha de ser encara més perquè no és fiscalitzat per ningú, atès que la seva independència és sagrada. Per això la seva exemplaritat i la transparència de tots els processos han de ser màximes.

I, en temps de crisi i de dificultats econòmiques severes, l'austeritat ha de ser un mandat i la in-

tegritat, una raó de ser.

Aquest, doncs, és l'esperit amb què els convido a treballar i a legislar per donar resposta a les necessitats de la ciutadania i a les aspiracions democràtiques representades per la majoria dels diputats del Parlament constituït arran del que el poble de Catalunya ha expressat a les urnes.

El Parlament de Catalunya és la representació de tots els catalans i la seva labor ha de ser feta per a tots els catalans.

El meu compromís, que també faig extensiu a la resta de membres de la Mesa, és treballar incansablement perquè la veu de la ciutadania sigui present a cadascuna de les nostres actuacions. I, en aquest sentit, els convido a fer política en la sala de plens, però els demano que no converteixin aquesta institució en una casa tancada en ella mateixa, sinó que l'obrim, que potenciem la seva funció d'espai per al debat social, intel·lectual, cultural. Faré ús de prerrogatives que només sé que hagi dut a terme un president d'aquesta casa, Ernest Benach, convidant una personalitat del món científic o cultural a adreçar unes paraules als diputats. Va ser el mestre Joan Solà i vaig tenir el gran privilegi d'acompanyar-lo. En aquella ocasió, va exhortar els diputats dient-los: "Afortunadament, el nostre país té voluntat inequívoca de tirar endavant, de fer-ho malgrat tot. Té un potencial humà, tècnic i científic de primera categoria per aconseguir-ho. Aprofitem, senyors diputats, vostès i tots els altres responsables de la societat, aquest enorme potencial, aixequem el nostre país, defensem inequívocament la seva múltiple personalitat." I parlant de la seva especialitat, la

llengua, la llengua dels Països Catalans, hi va afegir: "Aquesta és una tasca de tots els catalanoparlants, però vostès, com a parlamentaris elegits pel poble i com a legisladors, hi tenen una responsabilitat més gran." Tinguem-lo present, també, en la responsabilitat que tenim envers la columna vertebral del país, la llengua pròpia: el català al Principat, la llengua de signes catalans, així com l'occità, aranès, a l'Aran. Deia abans que la composició d'aquesta cambra és el reflex de l'opinió expressada pels ciutadans a les urnes i deia i sostinc que en aquesta casa la paraula ha de ser lliure, però els representants de les forces democràtiques ens hem de conjurar també per no donar ressò a les idees totalitàries que s'escarrassen per estendre's perillosament entre la nostra societat. El feixisme és incompatible amb la democràcia, no el podem normalitzar en el nostre escenari polític. Tenim també el repte col·lectiu de parar atenció a les causes del seu creixement.

Els ciutadans han escollit, amb la força inapel·lable del seu vot, un Parlament que s'ha de mantenir ferm en la defensa dels valors democràtics i que ha de tenir el coratge per plantar cara a la repressió. Aquest és l'encàrrec sorgit de les urnes i que no podem defugir. Com a presidenta, penso defensar el compliment del mandat electoral del 14 de febrer. En democràcia, és la llei la que s'ha d'adaptar a la voluntat popular i no al revés. Estem en una cambra legislativa i hem de poder i podem legislar sobre tot allò que la seva majoria decideixi. Perquè l'únic límit que té aquest Parlament és l'aspiració dels ciutadans de Catalunya que nosaltres representem i arribarem fins on ells, democràticament, ens portin.

Fem nostres les paraules que Simone de Beauvoir va deixar escrites: "Que res no ens limiti. Que res no ens defineixi. Que res no ens subjecti. Que la llibertat sigui la nostra pròpia substància."

Diputats i diputades, els convido a no posar límits a la democràcia i a fer possible que la llibertat de Catalunya arribi fins allà on els seus ciutadans vulguin decidir. Els electors han dipositat en nosaltres la seva confiança per contribuir a convertir Catalunya en un país més lliure, més pròsper i més just. Que no sigui decebuda la seva esperança. Que no sigui escarnida la seva confiança.

Queda constituïda la XIII legislatura. Visca la Catalunya democràtica, justa i lliure que des d'avui representem.

OBRE EL CENTRE D'INTERPRETACIÓ DEL MONTSEC AMB UNA EXPOSICIÓ DE FÒSSILS DE FA 125 MILIONS D'ANYS

- La nova museïtzació inclou una espectacular col·lecció de fòssils de la Pedrera de Meià en un estat de conservació excepcional
- L'exposició ha estat produïda per l'Institut d'Estudis Ilerdencs
- L'actuació s'emmarca en el pla de l'Ajuntament de Vilanova de Meià per diversificar l'oferta de turisme sostenible i millorar el desenvolupament socioeconòmic del territori

El proper dia 20 de març obre les portes el remodelat Centre d'Interpretació del Montsec, a Vilanova de Meià (Noguera). En el marc de les actuacions que està duent a terme l'Ajuntament de Vilanova de Meià, per la diversificació dels productes de turisme sostenible i per la millora en el desenvolupament socioeconòmic del territori, s'ha dut a terme la museïtzació de l'espai Centre d'Interpretació del Montsec amb una espectacular mostra de fòssils del Cretaci, l'època de màxima esplendor dels Dinosauris. La principal motivació per a la remodelació d'aquest centre és donar a conèixer la riquesa i espectacularitat dels fòssils del Montsec de Meià.

Així, aquest centre ha adaptat l'exposició produïda per l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida "Paleontologia a les Terres de Lleida. La Pedrera de Meià i l'inici d'un món modern", per tal de divulgar els fòssils del jaciment del Cretaci inferior del Montsec de Meià, uns fòssils d'una conservació excepcional, amb restes de vertebrats (aus, rèptils, amfibis), invertebrats (escarabats, papallones, tèrmit, aranyes, escorpins, etc.) o plantes. En destaca el fet que en aquest jaciment s'han descrit 114 espècies noves per a la ciència a nivell mundial i s'hi han identificat més de 170 espècies diferents.

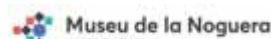
L'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida cedeix temporalment els fòssils més espectaculars de la seva col·lecció que, juntament amb la col·lecció García-Castellanos cedida a l'Ajuntament de Vilanova de Meià, permetrà al visitant endinsar-se en el món en el qual vivien els dinosaures.

Per què és tan especial aquest museu? A diferència dels clàssics fòssils formats a partir de les parts dures del cos, com són les closques de les petxines o els ossos dels vertebrats, els fòssils de la Pedrera de Meià mostren tot l'organisme tal com es veia en vida. Són com fotografies del passat, encastades en la pedra. De jaciments d'aquest tipus n'hi ha molt pocs al món i el nostre és una finestra als ecosistemes de l'època dels dinosaures, fa 125 milions d'anys. També és especial aquest museu perquè, 125 anys després que es recol·lectés el primer fòssil al Montsec, aquests es podran veure al propi municipi de la Pedrera. La col·lecció, coneguda, d'aquest jaciment abasta més de 8.000 fòssils, que es troben repartits per museus i universitats catalanes i europees. Ara, la cessió de més de 100 exemplars excepcionals per part de l'Institut d'Estudis Ilerdencs permet aquest retorn i la divulgació al mateix territori.

Què hi podrem veure? Els llacs cretacs del Montsec de Meià van ser lloc de vida de moltíssimes espècies d'animals i plantes, però també va ser la tomba d'altres organismes que vivien fora. Fa 125 milions ens trobàvem en ple regnat dels dinosaures, però en el món començaven a produir-se uns canvis que apuntaven cap a una fauna i una flora més modernes. Testimoni d'aquest canvi és la presència d'una de les primeres plantes en flor, la *Montsechia*, que es troba en l'origen de l'evolució de totes les angiospermes, les plantes dominants avui en dia. Però també hi trobem ocells i plomes, els primers prototips de les aus modernes, com *Noguerornis*, encara molt emparentada amb els dinosaures carnívors com ho demostra la presència de dents al seu bec. Però també hi podem trobar petits insectes, com el tèrmit, *Meiatermes*, una de les primeres aparicions d'aquests insectes socials en la història de la Terra. Amb ells, hi tindrem exposats una trentena d'exemplars d'insectes, plantes o vertebrats que es van descriure per primera vegada a partir de les troballes d'aquest jaciment. I potser el que és més important, com heu vist: *Montsechia*, *Noguerornis*, *Meiatermes*..., aquests fòssils porten els noms del territori arreu del món.

Aquest projecte té el suport de diverses institucions, com el Geoparc Mundial Unesco Orígens, el Museu Comarcal de la Noguera de Balaguer i el Museu de la Conca Dellà, d'Isona, totes elles implicades en la potenciació i divulgació dels recursos paleontològics, naturals i patrimonials que formen part del Geoparc i de la Comarca de la Noguera.

Aquesta actuació s'inclou dins del projecte de divulgació científica "Dinosauris dels Pirineus", que coordina una xarxa de museus i centres d'interpretació dels fòssils al territori. En concret, Dinosauris dels Pirineus, sota el paraigua científic de l'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont de la Universitat Autònoma de Barcelona, coordina la recerca i divulgació que es dona al Museu de la Conca Dellà (Isona, Pallars Jussà), Epicentre (Tremp, Pallars Jussà), Dinosfera (Coll de Nargó, Alt Urgell), Fumanya (Fígols i Vallcebre, Berguedà), Centre d'Interpretació del Montsec (Vilanova de Meià, Noguera) i Centre de Dinamització de Tartareu (Les Avellanès i Santa Linya, Noguera).

Horaris d'obertura, tots els dissabtes i diumenges de l'any:

Dissabtes, d'11 a 14 i de 17 a 19 hores i Diumenges, d'11 a 14 hores

Per a consultes d'horaris durant Setmana Santa, estiu i Nadal, o reserves per a visites entre setmana o per a escoles, podeu trucar al 634 66 23 41

POLÍTICA **ARRENCA LA 13a LEGISLATURA****DISCURS DEL DIPUTAT ERNEST MARAGALL****“Combatrem l'extrema dreta”**

Bon dia a totes i tots, Un cop iniciada la sessió constitutiva amb la lectura del decret de convocatòria per part del secretari general, com a president de la mesa d'edat, i d'acord amb l'article 2 del reglament, declaro oberta aquesta sessió.

Diputats i diputades, autoritats, treballadores i treballadors del Parlament i dels mitjans de comunicació que cobreixen aquesta sessió, i tots aquells que ens seguïu, moltes gràcies per ser-hi.

Deixeu-me afegir-hi, excepcionalment, un nom propi: benvinguda a casa, Sra. diputada; benvinguda, Meritxell Serret!

Aquesta sessió il·lustra molt gràficament el que passa i el que som. Avui aquest Parlament és la millor representació del país en la seva complexitat i diversitat, també en les contradiccions, desigualtats i esperances que sabem que conté.

Comencem una nova legislatura caracteritzada per la urgència per abordar qüestions de màxima exigència. Aquest Parlament té avui reptes gegantins: Catalunya endins, per resorgir d'una pandèmia amb efectes devastadors; i Catalunya enfora, en la relació amb els nostres veïns, amb l'Estat i amb la Unió Europea, sense oblidar els socis de l'altra riba d'aquest mar entre dues terres ni els transatlàntics.

La primera responsabilitat d'aquest Parlament, de tots els grups d'aquest Parlament, a partir d'avui mateix, doncs, és fer aparèixer al més aviat possible la majoria que permeti la formació d'un govern fort, estable i disposat a entrar en acció immediata-ment.

Un govern que prengui les regnes del país amb caràcter d'urgència i amb la intensitat transformadora que la situació ens exigeix.

Un govern capaç, per exemple, d'abordar immediatament els reptes d'alta intensitat crítica que la joventut ens ha plantejat en les darreres setmanes.

I al mateix temps seguim instal·lats en l'anomalia democràtica que vivim cada dia i que aquest Parlament ha patit i pateix ben directament.

Només cal recordar que la presidenta Forcadell segueix complint pena de presó per haver defensat activament la llibertat d'expressió i de debat obert en aquesta casa.

O que el president Torrent i tres membres de la mesa acaben de ser objecte d'un nou encausament judi-

Maragall i la mesa d'edat ■ ACN

cial per la mateixa raó.

O que els set presos polítics que tenien reingressat el tercer grau han hagut de reingressar a la presó a través d'un Tribunal Suprem presoner de la seva pròpia dèria de repressió i venjança com a únic llenguatge.

No, a Catalunya, avui, no podem parlar de "normalitat democràtica".

Per enèsima vegada en els últims 100 anys tenim un conflicte obert entre Catalunya i les institucions de l'Estat amb efectes demolidors sobre els drets civils i polítics d'una part molt significativa de la societat catalana.

Aquest Parlament n'és l'evidència més clara.

Si ho mesurem en presències i absències, veiem la distància entre el què i el que podria ser. No només amb referència als presos polítics i exiliats, que, avui un cop més, hem de comptar i reconèixer com la més legítima representació de centenars de milers de catalanes i catalans.

També amb relació als centenars o milers de ciutadans que podrien i voldrien participar lliurement en el debat democràtic, exercir la representació ciutadana o assumir la responsabilitat de l'acció institucional.

Aquest serà, doncs, l'altre gran objectiu de la legislatura: la plena recuperació de la qualitat democràtica, del clima de llibertat, respecte i reconeixement mutu, en aquesta cambra i arreu de la societat catalana.

Això, tots ho sabem, exigirà un canvi profund en la relació amb les institucions de l'Estat.

Permetin-me, doncs, fer ús d'aquest altaveu per fer una defensa ferma i tancada de la democràcia i de l'acció política que en resulta, com a únic escenari a contemplar en els pròxims quatre anys.

Una democràcia que no és sinònim de manca de conflictes sinó una manera de resoldre'ls: mitjançant la paraula, els arguments, les votacions... En definitiva, la manera pròpia dels parlaments i, més concretament, d'aquest Parlament.

Hem de defensar que els vots es tradueixen en decisions i que aquest Parlament, la seu de la sobirania popular, és la casa gran del debat democràtic i del contrast continu i apassionat a partir de la diversitat, positiva i necessària, que defineix Catalunya.

No pot existir, no mereix prosperar ni ser assumit per la ciutadania, cap projecte de país, tampoc el que vol representar l'actual majoria independentista, que no persegueixi explícitament la representació del conjunt de la ciutadania i la millora de les condicions de vida dels 7,5 milions de ciutadans.

No hi haurà Catalunya, no hi haurà país, sense comptar amb totes i cada una de persones que l'integren.

Des del més absolut respecte a les diverses ideologies, propostes polítiques i conviccions personals que qualsevol home i dona d'aquest país vulgui expressar i defensar públicament.

Proclamant el seu dret a defensar les fins a les últimes conseqüències, sempre des del més explícit compromís amb els principis i valors de la democràcia representativa.

És a dir, exceptuant els que, com bé sabem, pretenen usar les regles i procediments democràtics, i abusar-ne, per, precisament, destruir la mateixa democràcia i les seves institucions. Com ja s'ha fet evident en tantes democràcies europees i, ara també, en aquesta mateixa cambra,

Catalunya ha estat, des de sempre, una comunitat oberta al món. Una obertura que en cap cas pot ser dissolució, pèrdua d'identitat i de referències. Al capdavant, qui es dissol ja no té res per aportar a Catalunya vol aportar en aquest món. Perquè al món lideren els qui més aporten, no els qui més s'emporten. I el millor que podem aportar és una manera de fer i una manera de ser.

No perquè la nostra sigui una millor manera de ser i de fer, sinó perquè el món s'enriqueix afegint-hi maneres de ser i de fer: afegint-hi llengües i tonalitats. Per això estem cofois de ser, també, terra d'acollida i nodrir-nos amb les 300 llengües que avui es parlen als nostres carrers.

Venim de la legislatura de la repressió i la persecució judicial.

Avui obrim la legislatura de la bona governació, de la llibertat guanyada a pols, del retrobament democràtic, de la Catalunya sencera, diversa i entossudada a seguir construint el país lliure, ric i ple que tots sabem possible.

Dignifiquem aquesta institució i es-tiguem a l'altura que la història ens exigeix.

Per la llibertat. Visca Catalunya!

Taules buides, malgrat l'obertura de la restauració, en un carrer de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

La Moncloa aprova un paquet d'ajuts d'11.000 milions d'euros

■ 7.000 milions seran ajudes directes a empreses, autònoms i pimes ■ Els gestionaran les comunitats

E.G.P.
BARCELONA

El govern espanyol va aprovar ahir en Consell de Ministres extraordinari un paquet d'ajuts per un import d'11.000 milions d'euros per a empreses, pimes i autònoms afectats per la crisi de la Covid-19. Dins d'aquest paquet, 7.000 milions són ajudes directes que gestionaran les comunitats autònomes, segons recullen les agències. Hi ha dos fons més, un de 3.000 milions d'euros per reestructurar crèdits avalats per l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) i un altre d'uns altres 1.000 milions que servirán per recapitalitzar empreses mitjanes que es vehicularà a través de l'empresa estatal Cofides.

Segons va explicar la vicepresidenta econòmica, Nadia Calviño, l'executiu "s'avança" així per "prevenir possibles problemes de solvència" i evitar "un cost superior en el futur".

Del fons de 7.000 milions, 2.000 estaran destinats exclusivament a les Illes Balears i les Canàries pel major pes que tenen en la seva economia els sectors més afectats per la pandèmia, entre els quals hi ha el turisme i la restauració. La resta, 5.000 milions, seran per la resta d'autonomies, va dir Calviño, que va dir que es transferiria en un termini "molt reduït". La ministra va re-

marcar que és una "bateria [d'ajudes] sense precedents per donar suport a empreses viables amb l'objectiu de mantenir l'activitat i l'ocupació".

Les empreses que podran accedir a les ajudes directes del fons han d'haver registrat una caiguda d'ingressos d'almenys un 30% durant l'exercici del 2020 i en relació amb el 2019 i servirán per cobrir fins a un 40% de la caiguda addicional d'ingressos de micropimes i autònoms (amb fins a 10 treballadors) i d'un 20% per a la resta d'empreses.

Es previst que les ajudes siguin no reemborsables i serveixin per pagar deutes o factures que s'hagin contret des del març

La xifra**4.000**

euros serà el mínim que s'atorgarà en ajuts directes i 20.000 el màxim per a qui facturi un 30% menys.

del 2020.

Per accedir al paquet d'ajudes, a més, les empreses s'hauran de comprometre a mantenir l'activitat fins al 30 de juny del 2022 i no podran repartir dividendes ni tampoc augmentar retribucions de l'alta direcció en dos anys. ■